

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 6/2017
07.02.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић-Дичић, председника већа, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић, Бате Цветковића и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешке телесне повреде из члана 121. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Луке Јововића, поднетом против правноснажне пресуде Вишег суда у Сомбору Кж1 бр.291/16 од 14.12.2016. године, у седници већа одржаној дана 07.02.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажне пресуде Вишег суда у Сомбору Кж1 бр.291/16 од 14.12.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врбасу К бр.23/16 од 04.10.2016. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 6 месеци и истовремено одређено да се иста неће извршити уколико окривљени у периоду од две године не почини ново кривично дело.

Истом пресудом на основу члана 258. ЗКП, оштећени ББ и ВВ су са евентуалним имовинско правним захтевом упућени на редовну грађанску парницу, а обавезан је окривљени АА да на основу члана 262. ЗКП суду надокнади трошкове кривичног поступка у износу од 8.000,00 динара у року до два месеца по правноснажности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Кж1 бр.291/16 од 14.12.2016. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, а пресуда Основног суда у Врбасу К бр.23/16 од 04.10.2016. године, потврђена.

Против пресуде Вишег суда у Сомбору Кж1 бр.291/16 од 14.12.2016. године захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Лука Јововић, због повреде закона из члана 439. тачка 1. и 3. ЗКП, у коју повреду закона се Врховни касациони суд није упуштао будући да иста уопште није

образложена, док из образложења захтева произилази да је исти поднет због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, као и повреде Устава и одлука Европског суда за људска права које су ближе наведене у самом захтеву, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев за заштиту законитости и укине побијану пресуду и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је у седници већа одржаној у смислу одредбе члана 487. став 1. ЗКП након разматрања списка предмета и навода захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног нашао да је:

-захтев у делу у коме је поднет због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП недозвољен.

-захтев у делу у коме се указује на повреду одлука Европског суда за људска права и Устава Републике Србије без садржаја.

Одредбом члана 485. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране лица овлашћених за подношења захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па је између осталих, у члану 485. став 1. тачка 1. ЗКП као разлог предвиђена повреда закона.

Чланом 485. став 4. истог Законика прописано је да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због таксативно набројаних повреда тог законика, учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Право окривљеног за подношење захтева због повреде закона је по ставу Врховног касационог суда сходно наведеној законској одредби, ограничено на повреде које су таксативно наведене у ставу 4. члана 485. ЗКП. Према томе, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због повреда тог законика: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1.) и 4.) и тачка 7.) до 10.) и став 2. тачка 1.), члан 439. тачка 1.) до 3.) и члан 441. ст. 3. и 4. учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА који је поднет у складу са одредбом члана 483. став 3. ЗКП, као основ подношења захтева наведена је битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП у другостепеној пресуди.

Наведена повреда међутим, по ставу Врховног касационог суда не представља законски разлог у оквиру повреда набројаних у члану 485. став 4. ЗКП због кога би окривљени, као овлашћено лице, могао поднети захтев за заштиту законитости, па је захтев у том делу оцењен као недозвољен.

Према томе, повреда која је предмет поднетог захтева за заштиту законитости по ставу Врховног касационог суда не може бити разлог за

подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног, због чега је захтев оцењен као недозвољен.

Имајући у виду да је у свом захтеву бранилац окривљеног АА навео да је побијана пресуда у супротности са пресудама Европског суда за људска права које је ближе означио у свом захтеву, као и са Уставом Републике Србије, али да уз захтев није приложио пресуде Европског суда за људска права нити одлуку Уставног суда, Врховни касациони суд је у том делу нашао да је захтев браниоца окривљеног без садржаја.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. и 3. у вези члана 485. став 4. и члана 484. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Радмила Драгичевић-Дичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић